

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2010 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

Protokolant aplikant radcowski Tomasz Migut

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2010 r.

sprawy z powództwa **M GmbH** w Innsbrucku

przeciwko

1. **G**
2. **E Spółce Akcyjnej we Wrocławiu**
3. **Si**
4. **I wspólnikom spółki cywilnej O w Gliwicach**

- o zakazanie naruszeń praw z rejestracji wzorów Wspólnoty i czynów nieuczciwej konkurencji

1. oddała powództwo;
2. opłatę ostateczną ustala na kwotę 2.000 (dwa tysiące złotych) złotych i uznaje za pobraną od powoda w całości;
3. zasądza od **M GmbH** w Innsbrucku na rzecz **G**, kwotę 1.986,60 (tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt sześć 60/100) złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. zasądza od powoda na rzecz **E Spółki Akcyjnej we Wrocławiu** kwotę 857 (tysiąc pięćdziesiąt siedem) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

5. zasądza od powoda na rzecz S i I – solidarnie - kwotę 1.697 (tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siedem) złotych, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

W dniu 5 I 2010 r. (data nadania k.108) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prawa austriackiego *M GmbH* w Innsbrucku wniosła o :

1. zakazanie *G* naruszania praw powoda z rejestracji wzorów wspólnotowych w postaci kuli śnieżnej (*Snow Ball*) nr 000680665-0009 oraz gwiazdy *Supernova* nr 000863725-0016, a w szczególności usunięcie z miast i placów Wrocławia iluminacji wykorzystujących elementy przypominające kształtem wzory wspólnotowe,
2. zakazanie *E* Spółce Akcyjnej we Wrocławiu oraz *S i I* wspólnikom spółki cywilnej *O* w Gliwicach naruszania praw powoda z rejestracji wzorów wspólnotowych nr 000680665-0009 i 000863725-0016, a w szczególności produkowania, wprowadzania do obrotu oraz reklamowania produktów zawierających motywy przypominające wzory wspólnotowe, a ponadto nakazania im usunięcia skutków naruszenia przez wycofanie z obrotu wszelkich tego typu produktów i ich zniszczenie,
3. zasądzenie kosztów procesu.

W motywach powód odwołał się do przysługujących mu z rejestracji w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego w Alicante praw do wzorów wspólnotowych w postaci kuli śnieżnej (*Snow Ball*) nr 000680665-0009 oraz gwiazdy *Supernova* nr 000863725-0016. Wyjaśnił, że wzory te są wykorzystywane przede wszystkim w okresie zimowym, jako okolicznościowa ozdoba świąteczna. Uprawnionym do używania wzorów w Polsce jest spółka córka powoda – *M* spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Bielsku-Białej, która uczestniczyła w przetargu na wykonanie świątecznej iluminacji świetlnej, organizowanym przez Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta Wrocławia w sezonie zimowym 2009/2010. W przetargu zwyciężyło konsorcjum *E S.A.* oraz *S i I*, którym zlecono wykonanie elementów oświetlenia miasta.

Powód zarzucił, że zarówno w projekcie stanowiącym element specyfikacji istotnych warunków zamówienia, jak i w iluminacji wykonanej przez zwycięzcę przetargu wykorzystane zostały elementy oświetlenia nie wywołujące na zorientowanym użytkowniku odmiennego

ogólnego wrażenia niż wzory wspólnotowe zarejestrowane na jego rzecz, w postaci kuli śnieżnej (Snow Ball) nr 000680665-0009 oraz gwiazdy Supernova nr 000863725-0016.

W przekonaniu powoda, pozwani dopuścili się naruszenia jego praw wyłącznych, używając – bez jego zgody – wzorów zarejestrowanych w OHIM na rzecz M GmbH. Ich produkty – kule śnieżne i gwiazdy Supernova - użyte do oświetlenia ulic i placów Wrocławia są z nimi identyczne, lub co najmniej bardzo do nich podobne. Nie wywołują one na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia.

Jako podstawę prawną swych roszczeń powód wskazał przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z 12 XII 2001 r. w *sprawie wzorów wspólnotowych*. Na ich poparcie zaoferował dowody z dokumentów urzędowych i prywatnych, fotografii, z zeznań świadków i przesłuchania stron. (k.1-108)

W piśmie procesowym datowanym 8 III 2010 r. **M sprecyzował roszczenie z pkt 1 pozwu, żądając** zakazania G naruszania praw powoda z rejestracji wzorów wspólnotowych w postaci kuli śnieżnej (Snow Ball) nr 000680665-0009 oraz gwiazdy Supernova nr 000863725-0016, w szczególności używania bez zgody powoda produktów zawierających motywy przypominające wzory wspólnotowe w dekoracjach ulic i placów Wrocławia.

Powód wniósł przy tym o umorzenie postępowania w przedmiocie nakazania pozwanej ad.1 usunięcia kwestionowanych elementów oświetlenia z ulic i placów miasta, bowiem wobec dobrowolnego wykonania tego żądania, wydanie orzeczenia stało się zbędne. (k.511-526)

Pomimo wskazania w tytule pozwu, że domaga się zaniechania naruszeń wzorów przemysłowych oraz czynów nieuczciwej konkurencji, powód nie odnosił żadnego z żądań do przepisów ustawy z dnia 16 IV 1993 r. Na rozprawie 22 II 2010 r. jego pełnomocnik jednoznacznie oświadczył, że powód nie żąda zakazania pozwanym popełniania czynów nieuczciwej konkurencji. (k.501-502)

Wobec takiego oświadczenia, **Sąd pominął twierdzenia i oddalił wnioski dowodowe, odnoszące się do produktów stron (k.32, 455-459, 542-557), ograniczając swe ustalenia do praw wyłącznych powoda i zarzucanego ich naruszania przez pozwanych.** Sąd pominął także twierdzenia i dowody odnoszące się do postępowania przetargowego (k.55-63, 179-190, 191-238, 245, 246, 314-441, 468-484), nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia o naruszeniu praw wyłącznych. (*a contrario* art. 227 k.p.c.)

Oświadczenie powoda nie wywoływało natomiast skutku w postaci przedmiotowego ograniczenia powództwa w rozumieniu art. 193 k.p.c., stąd nie było zasadne umarzanie przez Sąd postępowania w zakresie rezygnacji z jednej z podstaw prawnych powództwa.

G wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Pozwana przyznała okoliczności związane z ogłoszeniem i przeprowadzeniem przetargu na iluminację miasta Wrocławia w sezonie świąteczno-noworocznym 2009/2010. Zaprzeczyła jednak, aby ozdoby na ul. Szewskiej i na choince usytuowanej na Rynku były identyczne z wzorami powoda, lub do nich podobne.

Zarzuciła nieudowodnienie przez *M* naruszenia jego praw wyłącznych. Wyjaśniła, że złożone do akt fotografie nie pozwalają na prawidłową ocenę wyglądu ozdób użytych przez pozwanych. Zapewniła, że w dekoracji świątecznej Wrocławia nie został użyty żaden element podobny do gwiazdy Supernova, o rzadkich, nierównej długości promieniach. Ozdoba, której wszystkie ramiona są równe została zamontowana na choince w postaci połówek i ćwiartek. W ocenie pozwanej, powód bezpodstawnie przypisuje sobie nadmierny zakres ochrony, uznając, że wszystko co ma kulista formę lub postać gwiazdy narusza jego wzory wspólnotowe. Wskazała na istotne różnice dzielące wzór Snow Ball i produkty zastosowane do świątecznej iluminacji miasta. Wyjaśniła, że te ostatnie składają się z płaskich elementów, których aranżacja pozwala uzyskiwać różne formy i bryły. We Wrocławiu nie zastosowano elementów, składających się na kształt kuli, lecz zaledwie jej połówki lub ćwiartki.

Pozwana podniosła, że żądanie usunięcia kwestionowanych elementów jest niemożliwe do spełnienia, ponieważ nie jest ich właścicielką ani nie ma ich w swoim posiadaniu. Pochodziły one od wykonawcy, który zamontował je i wydierżawiał *G* na czas trwania iluminacji. Wyjaśniła dodatkowo, że po otrzymaniu postanowienia Sądu w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia, kwestionowane przez powoda elementy dekoracji zostały zmienione 4-5 I 2010 r. Nie ma zatem uzasadnienia dla stosowania sankcji zakazowych, czy żądania przez powoda usunięcia skutków naruszenia. Zadeklarowała, że w przyszłości nie będzie używać produktów, które mogłyby naruszać prawa wyłączne *M*.

Zaoferowała dowody z dokumentów, fotografii, zeznań świadków i przesłuchania stron, mające zobrazować istniejące różnice pomiędzy wzorami powoda a kwestionowanymi przezeń produktami. (k.158-277)

G sprzeciwiła się umorzeniu postępowania w zakresie żądania usunięcia skutków naruszenia praw wyłącznych powoda i obciążania jej kosztami postępowania.
(k.599-608)

E Spółka Akcyjna we Wrocławiu zażądała oddalenia powództwa, jako bezprzedmiotowego i zwrotu kosztów procesu.

Pozwana zarzuciła, że dekoracje będące przedmiotem pozwu zostały już zdemontowane. Spółka nie jest ich producentem, ani posiadaczem, nie może zatem nimi dysponować. W ramach konsorcjum z S i I rolą pozwanej było wykonanie czynności montażu. Nie miała natomiast wpływu na kształt ani rodzaj ozdób. (k.465-495)

S i I wspólnicy spółki cywilnej O w Gliwicach zażądali odrzucenia pozwu w odniesieniu do żądania zakazania naruszania wzoru wspólnotowego zarejestrowanego pod nr 000680665-0009, a ponadto oddalenia powództwa i zwrotu kosztów procesu.

Podnieśli, że w sprawie sygn. akt XXII GWp 9/09 Sąd rozstrzygnął o naruszeniu przez S i I praw z rejestracji wzoru wspólnotowego Snow Ball, Zachodzi zatem tożsamość stron postępowania oraz roszczeń, uzasadniająca odrzucenie pozwu w tym zakresie.

Pozwani zarzucili bezzasadność roszczenia. Wyjaśnili, że od 1998 r. zajmują się dystrybucją bożonarodzeniowych dekoracji świetlnych oraz świadczeniem kompleksowych usług ich montażu, eksploatacji i demontażu. Od 2002 r. produkują dekoracje na bazie elementów sprowadzanych z Chin. Przyznali, że w ramach konsorcjum z E S.A. realizowali zamówienie publiczne G którego przedmiot został określony przez zamawiającego na podstawie przedstawionych projektów Autorskiej Pracowni Architektury LINEA.

W przekonaniu pozwanych, żaden z elementów wykonanych przez nich jako dekoracja Wrocławia nie jest łącznie podobny do wzorów powoda. Na ul. Szewskiej i na Rynku użyte zostały elementy, których ramiona są równe. Na choince zamontowano je w postaci połówek i ćwiartek. Nie użyto żadnego elementu, który byłby gwiazdą Supernova o niejednakowej długości promieniach. Produkty pozwanych istotnie różnią się od wzorów powoda. Powód nie wykazał naruszenia jego praw wyłącznych, nie wyjaśnił nawet kto powinien być traktowany jako zorientowany użytkownik, z punktu widzenia którego oceniać należy ogólne wrażenie jakie wywołują wzory wspólnotowe i kwestionowane produkty. (k.279-460)

Postanowieniem z dnia 22 II 2010 r. (k.503) Sąd odmówił odrzucenia pozwu.

Jakkolwiek pomiędzy niniejszym postępowaniem a postępowaniem w sprawie sygn. akt XXIIIGWwp 9/09 zakończonej nieprawomocnym wyrokiem sądu pierwszej instancji, istnieje tożsamość podmiotowa, to brak jest tożsamości przedmiotowej. Wskazana sprawa nie dotyczy iluminacji Wrocławia w sezonie świąteczno-noworocznym 2009/2010. Rozstrzygając spór Sąd nie czynił ustaleń dotyczących okoliczności, z których powód wywodzi niniejsze roszczenia dot. wzoru wspólnotowego Snow Ball. (*a contrario* art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.)

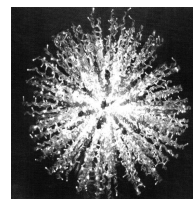
Sąd ustalił, że spółce z ograniczoną odpowiedzialnością prawa austriackiego *M GmbH* z siedzibą w Innsbrucku, służą prawa z rejestracji :

- wzoru Wspólnoty nr 000863725-0016 (lampy), nazwa handlowa Supernova, o którego rejestracji - z pierwszeństwem od 23 I 2008 r. - opublikowano w dniu 13 II 2008 r.,

przedstawiającego się następująco :

- wzoru Wspólnoty nr 000680665-0009 (lampy, łańcuchy świetlne, węże świetlne), nazwa handlowa Snow Ball, o którego rejestracji - z pierwszeństwem od 28 II 2007 r. - opublikowano

w dniu 20 III 2007 r. przedstawiającego się następująco :

(bezsporne – tak też świadectwa rejestracji OHIM z tłumaczeniami k.23-31)

Z rejestracji wzorów Wspólnoty wynikają dla *M GmbH* prawa wyłącznego ich używania na obszarze Unii Europejskiej. (bezsporne) Powód realizuje je wytwarzając i oferując do sprzedaży produkty pod nazwami handlowymi kula śnieżna i gwiazda Supernova. Wyłącznie uprawnioną do używania wzorów powoda na terytorium Polski jest spółka z ograniczoną odpowiedzialnością *M* z siedzibą w Bielsku-Białej - wyłączny dystrybutor na terenie Polski,

promujący i rozpowszechniający produkty *M* m.in. Snow Ball i Supernova. (bezsporne – tak też kopia umowy k.40-54)

W 2009 r. spółka *M* wzięła udział w ogłoszonym przez Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta Wrocławia przetargu nieograniczonym na zakup dekoracji świetlnych do ozdoby miasta. W ogłoszeniu o przetargu stwierdzono, że styl i forma elementów oświetlenia powinny być podobne – zbliżone do przykładowo zobrazowanych w załącznikach graficznych wzorów Supernova i Snow Ball. Polska spółka córka powoda, ani on sam nie podjęli żadnych działań zmierzających do zapobieżenia ewentualnemu naruszeniu praw wyłącznych *M* (bezsporne – tak też dokumentacja dot. postępowania przetargowego k.55-63)

Przetarg wygrali pozwani – konsorcjum *E S.A.* oraz *S i I* wspólnicy spółki cywilnej *O* w Gliwicach, w których ofercie znalazły się produkty odpowiadające warunkom zamówienia : części (połówki, ćwiartki) kuli śnieżnej, zbudowane z płaskich elementów, które złożone nie zamykają się w kształcie pełnej kuli, ich światło jest równomiernie rozproszone na całej długości promieni, nie skupia się w centrum, a elementy star-flesz nadają produktom cechę ruchu. Różnią się one od wzoru wspólnotowego szeregiem istotnych cech, wywołując na zorientowanym użytkowniku odmienne ogólne wrażenie niż wzór nr 000680665-0009. Także produkt o nierównej długości promieniach nie narusza praw powoda z rejestracji wzoru wspólnotowego nr 000863725-0016. Sprawia on na zorientowanym użytkowniku odmienne ogólne wrażenie. (ocena Sądu dokonana na podstawie porównania wzorów powoda i produktów pozwanych, opartego na dowodach z fotografii k.64-92, 178, 277, 453, 528-541, grafice k.675, 708, zeznaniach świadków *W* k.624-625, *M* k.625-626, zeznaniach *S* k.713-714)

Udział *E* Spółki Akcyjnej we Wrocławiu ograniczał się do dokonania montażu oświetlenia. Spółka nie wykonywała kwestionowanych elementów, nie reklamowała ich, nie ma ich w swoim posiadaniu. (dowód : zeznania świadka *G* k.626)

W dniach 4-5 stycznia 2010 r. kwestionowane przez powoda elementy dekoracji na ul. Szewskiej i choinki na Rynku zostały zastąpione odmiennymi ozdobami, w których wokół zewnętrznego okręgu (jego części) umieszczony został łuk, dodatkowo odróżniający produkty pozwanych od wzorów powoda. (bezsporne – tak też fotografie k.442-452, 454)

Powyższe okoliczności, istotne dla rozstrzygnięcia sporu ustalone zostały w oparciu o wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że dokonywanie porównania przeciwstawianych sobie wzorów powoda i produktów pozwanych było w niniejszej sprawie bardzo utrudnione.

Wzory zostały zarejestrowane przy użyciu czarno-białej fotografii produktu (k.25, 29), wykonanej bez dbałości o przedstawienie szczegółów mających istotne znaczenie dla indywidualnego charakteru wzoru. Odnosi się to w szczególności do wzoru Snow Ball.

W istocie wzorem jest tu efekt świetlny, jaki uzyskuje się przy użyciu nieznanego z wyglądu produktu. Uprawniony nie zadbał o jego przedstawienie, jako przedmiotu rejestracji. Sąd nie może zatem wszechstronnie oceniać różnic w budowie stelaża, na którym umieszczone punkty oświetleniowe dają efekt stanowiący przedmiot rejestracji. Produkt powoda, który nie wywodzi swoich roszczeń z ustawy o zwalczaniu *nieuczciwej konkurencji*, nie może stać się sposobem uwidocznienia tego, czego nie obrazuje fotografia w świadectwie rejestracji OHIM. Dodatkowo, w tym świadectwie fotografia wzoru Snow Ball (k.25) jest bardzo małych rozmiarów, a złożona do akt jej mało czytelna fotokopia czyni ocenę niezwykle utrudnioną.

Kwestionowane przez powoda produkty są używane jako elementy oświetlenia, stąd ich przedstawienie powinno mieć miejsce w nocy (k.529-534, 537-541), aby prawidłowo porównać ogólne wrażenie jakie wywołują z wrażeniem wywoływanym przez lampy, w których ucieleśnione są wzory powoda. Fotografie wykonane w świetle dziennym posłużyły Sądowi do właściwego zrozumienia, odczytania obrazu nocnych elementów oświetleniowych, które sfotografowane nocą były obarczone brakiem lub mniejszym stopniem wierności rzeczywistemu produktowi. Z tej przyczyny Sąd szczególną wagę przykładał do zeznań świadków W, M i B oraz pozwanego S, którzy widzieli naocznie kwestionowane produkty i potrafili wyjaśnić, jakie są rzeczywiste różnice pomiędzy nimi a wzorami powoda, wskazać na niedoskonałości obrazu przedstawionego na fotografiach.

Sąd dał wiarę świadkowi W, której zeznania znakomicie korespondowały z dokumentacją fotograficzną i projektową. Odnosząc je do wzorów powoda, zeznała m.in. : *Jeżeli chodzi o dekoracje, to nie są to elementy podobne do naszych. Takiego rodzaju elementów nie mieliśmy w naszych ozdobach. Nie cechuje ich takie intensywne skupienie światła w centralnym punkcie. Są delikatne, światło jest rozłożone równomiernie. (...) Fotografie przypominają mi dekoracje ul. Szewskiej w pierwotnym kształcie. Widoczne są albo pełne kule składające się z promieni, albo części kul. Wszystkie promienie były równej długości. (...) Z ozdób na choince żadna nie miała kształtu pełnej kuli. Niektóre to są połówki, niektóre to ćwiartki. Większe są połówkowe, mniejsze ćwiartkowe. Te elementy były umieszczone na konstrukcji widocznej jak się jej przyjrzało. Ramiona ozdoby umieszczonej na czubku choinki były równe. Podobnie na latarniach, wszystkie promienie były jednakowej długości. Kształt okrągły, kulisty. Część elementów świetlnych umieszczonych od strony zewnętrznej miało tzw. star flesze wywołujące efekt migotania, pulsowania światła. Tego na fotografiach nie widać. Nie potrafię*

sobie przypomnieć, czy były na czubku choinki. Były umieszczone na samej choince. W dekoracji nie było elementu o nierównych ramionach.

M zwracała szczególną uwagę na ograniczenia twórcy wzorów wykorzystywanych jako laicka iluminacja miast w okresie świąteczno-noworocznym, która to przesłanka ma istotne znaczenie przy ocenie naruszenia wzoru wspólnotowego. Świadek wskazała na tradycyjną powtarzalność tematów. Wyjaśniała do jakich form nawiązywała w swoim projekcie, stanowiącym element specyfikacji przetargowej : (...) do fajerwerków noworocznych, zimnych ognii. We Wrocławiu obok choinki jest kamienica pod Złotym Słońcem, której fotografię składam, na której są tego typu elementy. Ponadto korzystałam z form tradycyjnych, dawnych zabawek choinkowych przedstawionych na fotografiach (...) Wszystkie ozdoby na choince były fragmentami kuli, a nie całą kulą. Podobnie na ul. Szewskiej. Miały sprawiać wrażenie fajerwerku okalającego słupy trakcyjno-oświetleniowe. Podkreślały to star flesze, nadające ozdobie mobilny, animowany charakter. (...) W realizacji projektu została zachowana ogólna koncepcja wrażeniowa. Wydaje mi się, że długość ramion w poszczególnych elementach była różna, ale nie zajmowałam się komercyjną formą wykonania dekoracji. W moim odczuciu efekt był taki, jaki zakładałam.(...) Na czubku choinki była ozdoba w postaci części kuli nałożonej na stożek, nawiązująca do Złotego Słońca. Gwiazda jakby wychodziła z choinki.

Świadek G potwierdził w swych zeznaniach tezę E S.A., że spółka była odpowiedzialna wyłącznie za wykonanie montażu i demontażu elementów oświetlenia : Firma zajmowała się w ramach konsorcjum powołanego do udziału w przetargu częściowym montażem i naprawą elementów stanowiących własność Zarządu Dróg Wrocławia. Była to funkcja usługowa. E nie wykonywał elementów oświetlenia, ani nie wprowadzał ich do obrotu. Instalowaliśmy w miejscach wskazanych w specyfikacji i w projekcie technicznym elementy oświetlenia. Odeon odpowiadał za wykonanie elementów, za to, jak one będą wyglądały. O tym, jak i gdzie zostaną usytuowane, decydował zamawiający. Spółka nie ma obecnie żadnych takich ozdób. Nie produkuje ich. Nie podejmuje działań reklamowych. Faktom tym powód nie zaprzeczał.

Świadek K (k.710-711) widziała wyłącznie na zdjęciach umieszczonych w Internecie świąteczną iluminację Wrocławia. Jej zeznania nie mogły zatem służyć Sądowi do oceny zgodności obrazu widocznego na fotografiach z rzeczywistym efektem kwestionowanych produktów. Nie były przydatne do rozstrzygnięcia sporu także te zeznania, które dotyczyły oferty M, która nie stanowi przedmiotu praw wyłącznych powoda.

Świadek B (k.711-712) jest autorem fotografii złożonych do akt sprawy jako dowody naruszenia. Zeznaje : (...) byłem we Wrocławiu 12 grudnia 2009 r. Zobaczyłem to co można zobaczyć na zdjęciach, które wykonałem. Nie miałem wątpliwości, że te elementy które były

zawieszane na ul. Szewskiej i te którymi została udekorowana choinka są identyczne ze wzorami Supernova i Snow ball zarejestrowanymi na rzecz powoda. Jestem przekonany, że to jest kopia, dla mnie nie było żadnych różnic. Nikt nie miałby wątpliwości że jak chodzi o wygląd, kształt to jest to samo. Zrobiłem zdjęcia w ciągu dnia i w nocy żeby zobaczyć jaki jest efekt wizualny działającego oświetlenia. Pytany o widoczne różnice pomiędzy sfotografowanymi produktami, a wzorami powoda, nie chce ich dostrzec, nie potrafi wytłumaczyć : Brak równości promieni to może być kwestia niestaranego wykonania. (...) Z mojej odległości było to wrażenie zamkniętej kuli. Nie mam pojęcia co to jest ta luka w górnej części ozdoby. Według mnie to jest motyw Supernovej. Takie obszary nierówności są w tym przypadku dopuszczalne, ponieważ motyw Supernova ma nieregularny kształt. Nie mam pojęcia dlaczego w tym przypadku zostało tak zrobione że okrąg się nie zamyka. Supernova jest nieregularna w długości swoich promieni i w ich rozmieszczeniu względem siebie. (...) Wydawało mi się, że elementy na choince to są pełne kule wepchnięte w igliwie. Te, które wykazywały większą nieregularność wydawały się podobne do Supernovej, te które większą regularność do motywu Snow ball. Nie widziałem żadnych płaskich elementów ozdób, z których nie wychodziły promienie. Kula miała tworzyć wrażenie wciśniętej w igliwie, dlatego trudno było zobaczyć to co jest wewnątrz wciśnięte. (...) Nie mogę powiedzieć jakie wrażenie miały tworzyć kule na choince, mogę powiedzieć jakie wrażenie ja miałem, wystarczyło zapytać przechodzących ludzi żeby powiedzieli, że to są kule śnieżne, a nie połówki kul, taki efekt został uzyskany. Mówię o efekcie ogólnym, a nie o szczegółowym porównaniu. Świadek całkowicie abstrahuje od tego co jest przedmiotem naruszenia (produkt, a nie produkt wraz z choinką). Jego zeznania są wyraźnie zorientowane na potwierdzenie stanowiska powoda. Świadek przyznał : Wiem o tym jakie są zarzuty pozwanych ponieważ czytałem całą korespondencję procesową.

Pozwany S (k.713-714) szczegółowo wskazał, z czego wynikają różnice wrażenia jakie wywołują wzory powoda i jego produkty. Wyjaśnił wątpliwości nasuwające się po obejrzeniu nie do końca czytelnych fotografii wykonanych w nocnym świetle. Jego zeznania przekonały Sąd do przyjęcia racji pozwanych w kwestii odmienności wzorów wspólnotowych i zakwestionowanych produktów. Przekonanie powoda o ich identyczności lub łudzącym podobieństwie nie znajduje potwierdzenia w dowodach z fotografii, a zeznania jego świadków, nie będących zorientowanymi użytkownikami tego typu produktów – wbrew pozostałym dowodom - nie mogły być decydujące dla rozstrzygnięcia o naruszeniu praw M

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych zważył :

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 XII 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.UE.L.02.3.1, z 5 I 2002 r. Dz.U.UE.L.02.3.1) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Wspólnoty (obecnie Unii Europejskiej) i jednolitego systemu ochrony wzoru. (ust.3 art.1)

Rozporządzenie zawiera legalną definicję, odmienną od definicji ustawodawstw poszczególnych państw członkowskich, wg której wzorem jest **postać całego produktu lub jego części**, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów samego produktu lub jego ornamentacji (art.3a). Natomiast produktem jest każdy przedmiot przemysłowy lub rękodzielniczy, włączając w to m.in. części przeznaczone do stworzenia produktu złożonego, opakowanie, wygląd zewnętrzny, symbole graficzne oraz kroje pisma typograficznego, z wyłączeniem programów komputerowych.

Wygląd (postać) przejawia się w zewnętrznych cechach charakterystycznych produktu, tzn. w jego formie i ukształtowaniu albo w samym jego przyozdobieniu, wyrażającym się w zestawieniu linii, konturów, doborze kolorów lub użyciu powierzchni o specjalnych właściwościach. W wyglądzie zewnętrznym produktu mieszczą się wszystkie jego charakterystyczne cechy, które są wizualnie postrzegalne, widoczne w czasie normalnego użytkowania przez użytkownika finalnego. (tak M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP W-wa 2004 s.56, 57, *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.4-11)

Co do zasady, prawo do wzoru wspólnotowego przysługuje twórcy lub jego następcy prawnemu. (art.14 ust. 1) Domniemywa się przy tym, że uprawnionym jest osoba, na rzecz której wzór zarejestrowano. (art.17) Może ono być skutecznie zaprzeczone przez zainteresowanego wyłącznie w trybie postępowania w sprawie o unieważnienie, wywołanego :

1. wnioskiem złożonym w Urzędzie Harmonizacji Rynku Wewnętrznego lub
2. pozwem wzajemnym w sprawie o naruszenie. (art. 24 ust. 1 w zw. z art. 52 i art. 84).

Wyłącznie zatem decyzja OHIM lub wyrok sądu właściwego w sprawach wzorów wspólnotowych, stwierdzające, że uprawnionemu z rejestracji nie przysługuje prawo do wzoru (art. 25 ust. 1c) pozwalają na obalenie domniemania ważności, o którym mowa w art. 85 rozporządzenia. **Dopiero w efekcie orzeczenia o unieważnieniu uważa się, że wzór wspólnotowy od początku nie rodził skutków określonych w rozporządzeniu, w zakresie w jakim został uznany za nieważny.** (art. 26 ust. 1)

W razie rejestracji w OHIM, wzór podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia jako zarejestrowany wzór wspólnotowy, o ile spełnia przesłanki z art.1 ust.2b w zw. z art.5 ust.1b i art.6 ust.1b rozporządzenia. Uprawniony może przedłużyć okres ochrony na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat od daty zgłoszenia. Powstaje w ten sposób wyłączne prawo z rejestracji, polegające na używaniu i zakazywaniu osobom trzecim używania tego wzoru, obejmujących w szczególności wytwarzanie, oferowanie, wprowadzenie do obrotu, import i eksport lub używanie produktu, w którym jest zawarty lub zastosowany wzór, lub składowanie takiego produktu w tych celach (art. 19 ust.1).

Rozporządzenie w sposób jasny podaje zakres praw, które przysługują uprawnionemu. Obejmują one niewątpliwie wytwarzanie (*making*) całego produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub do którego został zastosowany. Szeroką interpretację proponuje się przyjąć wobec określeń oferowanie i wprowadzenie do obrotu. Oferowanie produktu nie tylko dotyczy umowy kupna / sprzedaży, ale również najem, dzierżawa czy innego rodzaju przekazanie produktu, mające ostatecznie na celu przeniesienie prawa. Szeroko należy także rozumieć zwrot użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego. Natomiast składowanie nie powinno być interpretowane rozszerzająco, narusza ono prawo z rejestracji tylko wówczas, gdy dokonane jest w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd.

Z rejestracji wzoru Wspólnoty wynikają dla uprawnionego **roszczenia zakazowe** względem osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu, czy przechowując produkty, w których inkorporowany jest wzór. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle **podobny** do zarejestrowanego na rzecz powoda wzoru wspólnotowego, że nie wywołuje on u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru.

Zakres ochrony wzoru określają **cechy zewnętrzne** ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Będą to wyłącznie takie cechy, które mogą być postrzegane zmysłem wzroku. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13 X 1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (*shown visibly*)

Zakres ochrony wzoru będzie zdecydowanie większy gdy swoboda projektanta ograniczona jest w niewielkim stopniu. Wówczas stosunkowo niski stopień podobieństwa może stanowić podstawę do uznania istnienia naruszenia, gdyż nie istnieją obiektywne

przyczyny, dla których występujące podobieństwa byłyby konieczne ze względu na brak swobody twórczej w danej dziedzinie. (por. K. Szczepanowska-Kozłowska *Ochrona wzoru w prawie europejskim*. PPH nr 5 z 2005 r. s.30-34, M. Poźniak-Niedzielska *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.4-11)

Wzory należy porównywać uwzględniając cechy nowe, nie zaś znane i ogólnie dostępne. Nie należą do treści prawa np. elementy folkloru czy ukształtowane historycznie style. Prawo z rejestracji nie obejmuje tych właściwości wzoru, które są własnością publiczną, a tylko nowe, istotne jego cechy. Istnienie takie samego ogólnego wrażenia nie zawsze przesądza o naśladownictwie; często jest nieuniknioną konsekwencją sytuacji, gdy wygląd przedmiotu jest inspirowany tradycjami lub silnie zdeterminowany jego funkcją użytkową.

Wzory uważa się za identyczne, jeżeli ich cechy różnią się jedynie nieistotnymi szczegółami. (art.5 ust.2) Cechę nowości wzoru (rysunku, modelu) niweczy zatem wyłącznie jego identyczność lub występowanie różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach w porównaniu z wzorem udostępnionym wcześniej przez publikację rejestracji, wystawienie, używanie w handlu lub w jakikolwiek inny sposób. *Tylko zatem różnice cech istotnych pozwalają uznać, że porównywane wzory nie są identyczne.* (tak K. Szczepanowska-Kozłowska *Zdolność rejestracyjna wzoru w prawie Unii Europejskiej*. PPH nr 3 z 2005 r. s.45-50)

Zarejestrowany wzór Wspólnoty ma indywidualny charakter, jeśli całościowe (ogólne) wrażenie, jakie wywołuje na poinformowanym użytkowniku, różni się od wrażenia, jakie wywiera na takim użytkowniku wzór, który został udostępniony publicznie przed datą dokonania zgłoszenia wzoru do rejestracji, od której wzór ma być chroniony lub, jeśli zastrzeżono pierwszeństwo, przed datą pierwszeństwa. (art.6 ust.1b) Przy ocenie indywidualnego charakteru bierze się pod uwagę stopień swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru. (art. 6 ust.2)

Określenie, czy wzór ma indywidualny charakter, powinno być uzależnione od faktu, czy ogólne wrażenie wywierane na poinformowanym użytkowniku dokonującym oglądu danego wzoru różni się wyraźnie od wrażenia związanego z istniejącą całością wzoru, przy uwzględnieniu natury produktu, do którego odnosi się wzór lub w którym się zawiera, w szczególności do sektora przemysłu, do którego należy, oraz stopień swobody twórcy podczas tworzenia danego wzoru. (pkt 14 Preambuły) Dokonując oceny Sąd musi zatem rozważyć na ile utrudnione jest w określonej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę tę mogą ograniczać narzucane projektantom względy funkcjonalne, techniczne, handlowe, a także tendencje panujące w modzie, czy gusta nabywców.

Ocena indywidualnego charakteru rysunku lub modelu opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku (*informed user, l'utilisateur averti*) w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w tej samej dziedzinie produktów. **Wrażenie to musi być wyraźnie odmienne.** Bez znaczenia jest, że wzór różni się od wcześniejszego wzoru pewną, nawet dużą liczbą określonych szczegółów, jeśli mimo wszystko zorientowany użytkownik (bardziej obiektywny, wnikliwy, posiadający lepszą znajomość przedmiotu, osoba, która go używa i posługuje się nim jako znawca) odnosi wrażenie, że widział już taki wzór. (*déjà vu*)

Kryterium indywidualnego charakteru opiera się na wrażeniu ogólnym, jakie wywiera wzór i polega na ustaleniu, czy zorientowany użytkownik uważa, że wzór różni się, czy też nie od tego co istniało już poprzednio w danej dziedzinie produktów. (tak M. Poźniak-Niedzielska *Ochrona (...) s.5*) **Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany przez zorientowanego użytkownika.** (tak M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej. UPRP Warszawa 2004 s.57-59*)

Wymóg, by był to użytkownik zorientowany, wskazuje na konieczność ograniczenia kręgu użytkowników relewantnych dla oceny ogólnego wrażenia. To zorientowanie powinno być zatem pewnym "wyczuleniem" takiego odbiorcy, polegającym na świadomości różnej postaci przedmiotów materialnych jako efektu intelektualnego, kreatywnego wysiłku, a w efekcie skłonności do wyboru określonego produktu ze względu na jego cechy wizualne. (tak K. Szczepanowska-Kozłowska *Zdolność (...) s.45-50*)

Za zorientowanego może być uważany stały użytkownik produktu, ale także ten, który używając go doraźnie dobrze go zna. Będzie nim także każdy podmiot związany z tworzeniem, przechowywaniem lub dystrybucją produktu, znający dobrze jego walory użytkowe i cechy techniczne. (tak J. Sozański *Ochrona własności intelektualnej i przemysłowej w Unii Europejskiej – prawo wzorów przemysłowych krajowych i wspólnotowych. nr 12/2005 s.30-37*) Inny pogląd prezentuje Krystyna Szczepanowska-Kozłowska (*Zdolność [...] s.45-50*) ograniczająca krąg zorientowanych użytkowników do ostatecznego konsumenta, dla którego przeznaczony jest produkt. Definicja ta sprawdza się jednak wyłącznie w odniesieniu do produktów codziennego użytku, które nabywamy na tyle często aby zapoznać się z cechami zawartego w nich wzoru, móc porównać go z innymi. Jest to natomiast utrudnione w odniesieniu do produktów używanych incydentalnie.

Sąd podziela pogląd Marii Poźniak-Niedzielskiej, że zorientowany (uświadomiony) użytkownik to taki, który jest bardziej przenikliwy i ma lepszą niż zwykły znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca ani przeciętny odbiorca, ani znawca w określonej dziedzinie lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Od zorientowanego użytkownika wymaga się określonych kwalifikacji, zatem nie może nim być nabywca (konsument) lecz **osoba, która używa przedmiotu i posługuje się nim jako znawca**. Niekoniecznie musi to też być finalny użytkownik. (*Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6)

Rozważania dotyczące oryginalnego charakteru znajdują bezpośrednie odniesienie do oceny naruszenia, gdy przeciwstawiamy sobie zarejestrowany wzór Wspólnoty i wzór przemysłowy zawarty w produkcie pozwanego. **Fakt naruszenia uzasadnia stwierdzenie przez zorientowanego użytkownika, iż wzór powoda i produkt pozwanego nie wywołują odmiennego ogólnego wrażenia**.

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno w zakresie przepisów prawa materialnego (ust.2.) jak i procesowego, stosowanych do tego samego rodzaju postępowań w sprawach dotyczących praw z rejestracji krajowego wzoru przemysłowego.

Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw z rejestracji wzoru Wspólnoty sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki :

- a. zabraniające kontynuowania działań naruszających lub groźących naruszeniem wzoru,
- b. zajęcie podrobionych produktów;
- c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych dóbr, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w określonych okolicznościach było to oczywiste,
- d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, odpowiednich w określonych okolicznościach, przewidziane przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie groziło lub miało miejsce. (art. 89 ust.1) Sąd w sprawach wzorów wspólnotowych podejmuje, zgodnie z prawem krajowym, niezbędne środki zapewniające przestrzeganie sankcji określonych w ust.1. (ust.2)

Orzecznictwo sądów wspólnotowych w sprawach wzorów jest stosunkowo niewielkie. Naruszenia wzoru dotyczą jedynie dwa wyroki Sądu Unii Europejskiej, wydane 18 III 2010 r. w sprawie T-9/07 *Grupo Promer Mon Grafic/PepsiCo* oraz 22 VI 2010 r. w sprawie T-153/08 *Bosch*. Sąd odniósł się w nich do zasadniczych kwestii, o których rozstrzygają sądy właściwe w sprawach wzorów wspólnotowych, które w praktyce budzą istotne rozbieżności interpretacyjne. Warto więc odwołać się do motywów pierwszego z wyroków.

W pierwszym rzędzie należy wskazać, że w sprawie o naruszenie sąd dokonuje oceny podobieństwa lub odmienności ogólnego wrażenia, jakie wywołują na zorientowanym użytkowniku wzory uprawnionego i produkty domniemanego naruszydiciela. Nie przeciwstawia sobie natomiast produktów stron. Sposób w jaki powód używa wzoru jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. Produkt, w którym wzór jest ucieleśniony może być wykorzystany pomocniczo przy dokonywaniu oceny, jeśli nie ma wątpliwości co do ich tożsamości (pozwany nie kwestionuje identyczności wzoru i produktu powoda).

Bez znaczenia jest także dobra lub zła wiara uprawnionego do wzoru oraz pozwanego.

Zorientowanym użytkownikiem nie jest wytwórca ani sprzedawca produktów, w których wzór jest zastosowany (należy podkreślić, że wzór wspólnotowy nie ogranicza się do określonego produktu, a jego wskazanie we wniosku o rejestrację ma znaczenie pomocnicze). Jest szczególnie uważny i dysponuje pewną wiedzą na temat stanu wzornictwa. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru i produktu dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice.

Dokonywana w sprawie o naruszenie wzoru wspólnotowego ocena ma charakter normatywny, podobnie jak w sprawach o naruszenie wspólnotowych znaków towarowych. Sąd uwzględnia zaoferowany mu przez strony procesu materiał dowodowy. Opinia biegłego, który nie jest zorientowanym użytkownikiem lecz znawcą (ekspertem) nie może w żadnym razie decydować o rozstrzygnięciu. Biegły może natomiast służyć sądowi pomocą, wskazując na podobieństwa i różnice występujące we wzorze i przeciwstawianym mu produkcie, wyjaśniając jaki jest zakres swobody twórczej przy opracowywaniu określonego rodzaju wzorów. Opinia nie jest jednak ani koniecznym, ani wyłącznym dowodem, decydującym w kwestii naruszenia. (inaczej – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 X 2007 r. II CSK 302/07 w sprawie dotyczącej wzoru przemysłowego).

Odnosząc powyższe rozważania do poczynionych w sprawie ustaleń Sąd uznał, że:

Oceniając przeciwstawione sobie wzory Wspólnoty oraz produkty pozwanych można stwierdzić, bez żadnych wątpliwości, ogólne podobieństwo ich kształtów, jednakże wyłącznie w takim zakresie w jakim nawiązuje on do tradycyjnych elementów dekoracji świątecznej – kuli śnieżnej, promieni gwiazdy lub sztucznych ogni. Są to zatem te elementy, których zorientowany użytkownik nie będzie uwzględniał przy ocenie ogólnego wrażenia jakie one wywołują.

Sama zbieżność motywu, który nie jest ani nowy, ani indywidualny we wzorach powoda, nie może determinować uznania, że wzory Snow Ball i Supernova oraz przeciwstawiane im produkty nie wywołują na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, a przez to naruszają prawa wyłączne powoda. Przeciwnie – w wąskich granicach swobody twórczej oraz ograniczani funkcją jaką mają pełnić ozdoby – pozwani użyli do dekoracji ulicy Szewskiej i Rynku miasta Wrocławia produktów istotnie różniących się od wzorów wspólnotowych.

Kształt kuli użyty we wzorze nr 000680665-0009 i odzwierciedlony w kwestionowanym produkcie wywołują istotnie się różnią następującymi cechami :

- ❑ produkt pozwanych składa się z równej lub nieznacznie różnej długości promieni, które ułożone z płaszczyzn nie tworzą pełnej kuli lecz jej wycinek (częstkę) z wyraźnie widocznymi „wyszczerbieniami” w miejscach styku płaszczyzn, wierzchołki kuli są obustronnie spłaszczone,
- ❑ światło żarówek rozkłada się równomiernie na całej długości promieni, nie jest skupione w centralnej części kuli,
- ❑ tzw. star-flesze nadają produktowi charakter animowany.

Produkt pozwanych, którego promienie nie są równe odbiega od wzoru wspólnotowego nr 000863725-0016. Wzór Supernova nawiązuje do kształtu gwiazdy, o rzadko rozmieszczonych promieniach o różnej długości, regularnie rozmieszczonych. Promienie produktu pozwanych mają długość nieznacznie tylko różniącą się od siebie. Są rozmieszczone gęsto, bez zachowania harmonii super nowej. W żadnym razie nie mogą być kojarzone z pięknymi kształtami i elegancją wzoru wspólnotowego. Nierówność promieni sprawia raczej wrażenie przypadkowości niż zamierzonego efektu wzorniczego.

Wzory powoda i produkty pozwanych wywołują odmienne ogólne wrażenie na zorientowanym użytkowniku, którym jest osoba zajmująca się sprzedażą produktów oświetleniowych (dystrybutor), lub nabywająca je na potrzeby dekoracji miejsc publicznych, dobrze obeznana z wzornictwem przemysłowym w tej dziedzinie. Dostrzeże ona wskazane wyżej różnice, pomijając tradycyjny motyw zimowych ozdób świątecznych – śnieżną kulę i gwiazdę, determinujące kształt wzorów i ograniczające swobodę twórczą.

G, zlecając realizację iluminacji świątecznej, S i I wspólnicy spółki cywilnej O w Gliwicach, wykonując, oferując do sprzedaży i reklamując elementy oświetlenia ulic, E S.A. we Wrocławiu, montując ozdoby nie naruszyli zatem praw wyłącznych M do wzorów wspólnotowych zarejestrowanych w OHIM pod nr nr 000680665-0009, 000863725-0016.

Stwierdzając, że prawa wyłączne powoda nie zostały przez pozwanych naruszone, Sąd orzekł o oddaleniu powództwa. (*a contrario* art. 89 ust. 1a i art. 286 p.w.p. w zw. z art. 89 ust. 1d rozporządzenia).

O kosztach procesu Sąd orzekł na zasadzie art. 98 k.p.c. – odpowiedzialności za wynik sporu.

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. (§ 3.) Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego lub rzecznika patentowego zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. (art. 99 k.p.c.)

Opłaty za czynności radców prawnych przed organami wymiaru sprawiedliwości określa rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 IX 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. (§ 2 ust.1.) Podstawę zasądzenia opłaty stanowią określone w rozdziałach 3-4 stawki minimalne. Opłata nie może być wyższa od sześciokrotnej stawki minimalnej, ani wartości przedmiotu sporu. (§ 2 ust.2.) Wysokość stawki minimalnej zależy od

wartości przedmiotu sprawy lub jej rodzaju. (§ 4 ust.1.) W sprawach, w których przedmiotem jest naruszenie prawa z rejestracji minimalne wynagrodzenie wynosi 840 zł. (§ 10 ust.1 pkt 18)

Zważywszy charakter sprawy, jej wagę i stopień skomplikowania, Sąd uznał, że adekwatne do nakładu pracy :

- pełnomocnika pozwanej ad.1. wykonującego zawód radcy prawnego, jest wynagrodzenie w podwójnej minimalnej wysokości. (2 x 840 zł + 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa)
- pełnomocnika pozwanej ad.2. wykonującego zawód radcy prawnego, jest wynagrodzenie w minimalnej wysokości. (840 zł + 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa)
- wspólnego pełnomocnika pozwanych ad.3. i 4. wykonującego zawód radcy prawnego, jest wynagrodzenie w podwójnej minimalnej wysokości. (2 x 840 zł + 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa)

Sąd ustalił opłatę ostateczną na kwotę 2.000 zł i uznał ją za pobraną od powoda w całości. (art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 28 VII 2005 r. *o kosztach sądowych w sprawach cywilnych*).